

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 1 lutego 2011 r.

o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym oraz ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych
(druk nr 1096)

USTAWA z dnia 12 lutego 2009 r. O UDZIELANIU PRZEZ SKARB PAŃSTWA WSPARCIA INSTYTUCJOM FINANSOWYM (Dz. U. Nr 39, poz. 308 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 12)

Art. 3.

1. Wsparcie może być udzielane w formie:
  - 1) gwarancji Skarbu Państwa;
  - 2) pożyczek skarbowych papierów wartościowych;
  - 3) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności;
  - 4) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty;
  - 5) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej.
2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być udzielone wyłącznie bankowi krajowemu.
3. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikających z udzielonego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych żąda ustanowienia zabezpieczenia gwarantującego zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami.
4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 3, może być ustanowione w formach przewidzianych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501), ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.), ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1538) oraz zwyczajami przyjętymi w obrocie krajowym i zagranicznym.

[Art. 20.

1. *Wsparcie na zasadach określonych w ustawie może być udzielane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r.*
2. *O zachowaniu terminu, o którym mowa w ust. 1, decyduje data złożenia wniosku przez instytucję finansową.]*

<Art. 20.

Wsparcie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może być udzielone w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o jego zgodności ze wspólnym rynkiem.>

USTAWA z dnia 12 lutego 2010 r. O REKAPITALIZACJI NIEKTÓRYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH (Dz. U. Nr 40, poz. 226)

Art. 6.

[1. Gwarancji może udzielić na wniosek instytucji finansowej, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw instytucji finansowych.]

<1. Gwarancji może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek instytucji finansowej, w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na udzielaniu gwarancji.>

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) przedmiot gwarancji;
- 3) wysokość wnioskowanej kwoty gwarancji;
- 4) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, w tym ostatnie sprawozdanie finansowe.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych udziela w drodze umowy gwarancji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a w przypadku banków - również Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, określając jej warunki oraz wysokość.

4. Warunkiem zawarcia umowy gwarancji pomiędzy ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych oraz instytucją finansową jest uzyskanie zgody walnego zgromadzenia tej instytucji na związanie umową.

5. Wystąpienie o opinię Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w ust. 3, stanowi wypełnienie warunków, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe albo art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

6. Umowa, o której mowa w ust. 3, w szczególności:

- 1) zapewnia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpowiedni wpływ na politykę finansową instytucji finansowej, w tym udział wyznaczonych przez niego przedstawicieli w organach instytucji finansowej;
- 2) określa sposób obliczenia ceny obejmowanych akcji, warunki emisji obligacji instytucji finansowej lub bankowych papierów wartościowych, w tym termin ich zapadalności, cenę emisyjną i oprocentowanie;
- 3) określa wysokość udzielonej gwarancji;
- 4) wskazuje cele wykorzystania środków pochodzących z emisji akcji, obligacji instytucji finansowej lub bankowych papierów wartościowych;
- 5) określa ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy bądź nadwyżki bilansowej;
- 6) określa ograniczenia w zakresie polityki płacowej wobec członków organów instytucji finansowej oraz kadry kierowniczej, z zastrzeżeniem ust. 7;
- 7) wskazuje obowiązek niezwłocznego dostosowania przepisów statutu i regulacji wewnętrznych instytucji finansowej, w celu uwzględnienia emisji akcji, obligacji instytucji finansowej lub bankowych papierów wartościowych oraz postanowień umowy gwarancji;
- 8) określa sposób rozliczenia straty instytucji finansowej za okresy ubiegłe.

7. Miesięczne wynagrodzenie członka organu instytucji finansowej, nie może przekraczać dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a wszelkie dodatkowe składniki wynagrodzenia nie mogą przekraczać w skali roku trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia danego członka organu instytucji finansowej.
8. Minimalna wysokość oprocentowania obligacji, o których mowa w ust. 6 pkt 2, nie może w stosunku rocznym być niższa niż dwukrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.
9. Odmowa udzielenia gwarancji nie stanowi podstawy roszczeń instytucji finansowej ani osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 14.

1. W przypadku wystąpienia okoliczności grożących utratą wypłacalności instytucji finansowej Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności krajowego systemu finansowego, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, a w przypadku banków - również Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, dokonać, w imieniu Skarbu Państwa, przejęcia takiej instytucji. Przejęcie instytucji finansowej następuje przez przymusowy wykup akcji od dotychczasowych akcjonariuszy przez Skarb Państwa.
2. Prezes Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, a w przypadku banków - również Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazują opinię w terminie dwóch dni od dnia doręczenia wniosku o wydanie opinii.
- <2a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może być podjęta w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na przejmowaniu przez Skarb Państwa instytucji finansowych.**
- 2b. Do przejęcia instytucji finansowej na podstawie art. 9 ust. 2 nie stosuje się ust. 2a.>**
3. Akcjonariusze, których akcje podlegają przymusowemu wykupowi, powinni, w terminie dwóch tygodni od daty wydania decyzji, złożyć w spółce dokumenty akcji lub dowody ich złożenia do rozporządzenia spółki. Jeżeli akcjonariusz nie złożył dokumentu akcji w terminie, zarząd unieważniają w trybie art. 358 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, a nabywcy wydaje nowy dokument akcji pod tym samym numerem emisyjnym.
4. Po uiszczeniu ceny wykupu, obejmującej również akcje, o których mowa w ust. 3, zarząd powinien niezwłocznie przenieść wykupione akcje na Skarb Państwa. Do dnia uiszczenia całej sumy wykupu akcjonariusze zachowują wszystkie uprawnienia z akcji.
5. Do decyzji o przejęciu instytucji finansowej przepisów art. 10, art. 127 § 3 i art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) nie stosuje się.
6. Decyzja o przejęciu instytucji finansowej jest natychmiast wykonalna.
7. Wystąpienie o opinię Komisji Nadzoru Finansowego stanowi wypełnienie warunków, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, oraz stanowi dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 185, poz. 1439).

8. Do ustalenia ceny przymusowego wykupu akcji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji w zakresie ustalenia ceny akcji w ramach prywatyzacji pośredniej.
9. Prawa z akcji instytucji finansowych, których akcje zostały nabyte w trybie ust. 1, wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych.
10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych zbywa akcje instytucji finansowej po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, jednak nie później niż w terminie trzech lat od dnia objęcia ostatniej akcji, w ramach trybu publicznego, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1-4 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji. W ostatnim roku przed upływem zastrzeżonego terminu dopuszczalne jest jego przedłużenie przez Radę Ministrów o kolejny rok; przedłużenie można jednokrotnie ponowić.
11. W przypadku przejęcia instytucji finansowej na podstawie art. 9 ust. 2 zbycie akcji, o którym mowa w ust. 10, następuje nie później niż w terminie trzech lat od dnia objęcia ostatniej akcji. Przepis ust. 10 zdanie drugie stosuje się.
12. Rada Ministrów może wyrazić zgodę na inny niż przewidziany w ust. 10 tryb zbywania akcji.

[Art. 24.

Działania polegające na udzielaniu przez Skarb Państwa gwarancji zwiększania funduszy własnych instytucji finansowych oraz przejmowaniu przez Skarb Państwa instytucji finansowych, o których mowa w ustawie, mogą być podejmowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., z wyjątkiem art. 9 ust. 2.]